

Plenum

Fredag 16.2.2024 kl. 12.59—13.32

5. Statens revisionsverks särskilda berättelse till riksdagen: Rapport om övervakningen av finanspolitiken 2023

Berättelse B 21/2023 rd

Remissdebatt

Förste vice talman Paula Risikko: Ärende 5 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till revisionsutskottet. [Sorl — Talmannen slår med talmansklubban] — Debatt, ledamot Koponen.

Debatt

13.09 **Ari Koponen ps:** Arvoisa puhemies! Suomen taloudellinen tilanne on kerrassaan karmaiseva. Näkymätkään eivät ole ruusuisia, ja korkomenot sen kuin kasvavat. Taantumassa ollaan, mutta pieniä valonpilkahduksia on näkyvissä inflaation hellittämisen ja hallituksen vastuullisen työmarkkina- ja talouspolitiikan ansiosta.

Puhemies! Kun sitten puhutaan talouden kuntoon laittamisesta, niin vasemmisto-opposition mielestä koskaan ei ole aika millekään uudistukselle. Kyllä tämä hallitus tunnistaa politiikassaan suhdanteet, ja tämän vuoden budjetti onkin lievästi elvyttävä. Kuitenkin teidän vastauksenne kaikkeen menosopeutukseen ja jäykkyyksien purkamiseen on aina valtiovarainministeri Purran sanoin ”ei, ei ja ei”.

Tässä raportissa mainitaan, että riskit talouden entistä huonommasta kehityksestä ovat kasvaneet. Onneksi suurin riski Suomen talouden heikkenemisestä ei toteutunut viime eduskuntavaaleissa. Se, että demarit olisivat voittaneet vaalit ja pumpulimainen ihanneihmemaa olisi jatkanut velkaralliaan kohti sen hyvinvointiyhteiskunnan romahtamista, jonka rakentamisessa demareillakin on toki ansioita, olisi ollut tuhoisaa Suomelle.

Puhemies! Nyt, kun hallituksessa keskustellaan lisäsopeutuksista, ovat kaikki keinot pöydällä: niin leikkaukset kuin verojen korotukset. Tämän kauden aikana leikkaamme jo sovittujen säästöjen puitteissa yli 1 000 miljoonaa euroa eli yli miljardin kehitysavusta. Tämä on yksittäisistä leikkaustoimista suurin. Itse olisin valmis leikkaamaan vaikka toisen mokoman. Suomen ja suomalaisten tulee aina olla etusijalla, kun Suomen eduskunnassa asioista päätetään.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Bergbom.

13.11 **Miko Bergbom ps:** Kunnioitettu rouva puhemies! Välikysymykseen on vielä pakko todeta, että on se mielenkiintoinen välikysymys: se jätetään siitä, että siinä ihmetellään, että hallitus todella toteuttaa omaa ohjelmaansa. Se on kyllä poikkeuksellista, että tässä

Punkt i protokollet PR 7/2024 rd

maassa kyetään tekemään uudistuksia. [Välihuutoja vasemmalta — Timo Heinonen: Ei-hän se Hakaniemeen sovi!]

Arvoisa rouva puhemies! Kuten tasavallan presidentti Sauli Niinistö tässä salissa reilu viikko sitten lausui, Suomessa ei ole ollut merkittävää reaalista talouskasvua 16 vuoteen. Samaan aikaan julkisen sektorin huolestuttavan tuntuva velkaantuminen on jatkunut. On siirrytty pysyvästi velkaperusteiseen ylläpitoon. Ylläpidämme hyvinvointivaltiota velaksi. Suomen julkisen talouden tila on ennennäkemättömässä syöksykierteessä, ja se lieenee jokaiselle täysin selvää, että toimia on nyt tehtävä. Velkaantuminen on saatava kuriin.

Viimeisten 22 vuoden aikana EU-maiden bruttokansantuotteeseen suhteutettu velka on kasvanut keskimäärin noin 17 prosenttiyksiköllä, kun Suomessa vastaava velka suhteessa bruttokansantuotteeseen on kasvanut jopa 28 prosentilla. Suomessa julkisyhteisöjen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen laski kyllä ennen finanssikriisiä, mutta on tämän jälkeen kasvanut lähes yhtäjaksoisesti. Nyt on käännettävä tämä suunta.

Arvoisa rouva puhemies! Viime hallituskaudella uutta valtionvelkaa kerrytettiin jopa liki 40 miljardilla eurolla aiemman velan päälle, tulevien sukupolvien piikkiin. Vastuullisen taloudenhoidon totaalinen romahtaminen jätti Suomen julkisen talouden täysin sietämättömälle uralle, ja valtionvelan korkomenot ovatkin moninkertaistuneet aiemmasta. Suomi on ajautunut ennennäkemättömään talousahdinkoon, ja nyt tässä vuosia jatkuneessa tyystin kestävässä talouspolitiikassa on tehtävä täyskäännös — täyskäännös vastuullisella, isänmaan etua tavoittelevalla hallitusohjelmalla ja sen talouspolitiikalla.

Arvoisa rouva puhemies! Arvoisa oppositio, teilläkin oli mahdollisuus tehdä vastuullista politiikkaa, ajaa Suomen etua, tehdä kaikkenne isänmaan hyväksi, mutta sitä te ette suinkaan tehneet. Siihen teistä ei ollut. Te tiedätte, että vastuun kantaminen on hankalampaa kuin velaksi tulevien sukupolvien piikkiin eläminen. Teistä ei ollut kantamaan vastuuta Suomen eikä suomalaisten tulevaisuudesta, hyvinvoinnista tai edusta. Teistä ei ollut kantamaan vastuuta, sillä te pelkäsitte uudelleenvalintanne puolesta. Jokaisen vastuullisen ja isänmaallisen poliitikon olisi huolehdittava siitä, että Suomen hyvinvointivaltio jätettäisiin hyvässä kunnossa ilman posketonta velkataakkaa nykyisille ja myös tuleville sukupolville.

Arvoisa rouva puhemies! Hyvinvointivaltiota ei voi velkarahalla loputtomiin pyörittää. Edellisellä hallituskaudella muodostunut valtionvelka on seurausta pitkään jatkuneesta kyvyttömyydestä mitoittaa valtion ja muun julkisen sektorin kokoa sopivaksi suhteessa kansantalouden kokoon ja tuotantokykyyn. Samalla kestäväällä linjalla julkisen talouden velanotto kasvaisi lähes 15 miljardiin euroon vaalikauden loppuun mennessä, jollei kauan odotettua ryhtiä tällä Suomesta ja suomalaisista vastuuta kantavan hallituksen toimesta nyt viimeinkin tehtäisi.

Arvoisa rouva puhemies! Ihmisten työllistyminen on ainoa keino saada Suomen julkisen talouden tilanne vakautettua, ja myös kipeät leikkaukset ovat valitettavasti tässä katastrofaalisessa tilanteessa välttämättömiä. Yksinään eivät kuitenkaan edes nuo leikkaukset tätä maata enää pelasta. Jokainen työikäinen ja työhön kykenevä suomalainen on saatava myöskin tekemään työtä, ja tähän tämä kunnianhimoinen hallitusohjelma nimenomaisesti vastaa. Hallituksen työllisyyslinja kannustaa ihmisiä töihin, kannustaa ihmisiä tekemään työtä ja kannustaa ihmisiä yrittämään. Niin surulliselta kuin se kuulostaakin, tämä on täyskäännös aiempaan, jolloin työttömiä ei kannustettu työllistymään eikä myöskään työnantajia kannustettu tarjoamaan uusia työpaikkoja, aiempaan, jolloin yrityksiä ei kannustettu menestymään eikä investointien tekemiseen, muutos aiempaan, jolloin selvästi uskottiin,

Punkt i protokollet PR 7/2024 rd

että avaimet Suomen nousuun ja menestykseen löytyisivät sosiaaliturvasta ja veronkiristyksistä.

Julkisen talouden alijäämää ei voi kattaa ottamalla kerta toisensa jälkeen lisää velkaa edellisen velan päälle samalla tarjoten työntekijöille ja yrittäjille aina vain uusia veronkorotuksia. Työn verotus on jo nyt Suomessa huomattavan kireää. Korkeilla marginaaliveroasteilla on kannustinvaikutuksia, ja on päivänselvää, ettei näitä kannustinvaikutuksia haluta entisestään pahentaa.

Arvoisa rouva puhemies! Vaikeista ajoista ei selvitä himoverottamalla työntekijöitä ja yrittäjiä henkivieroon, vaan niistä selvitään parantamalla työllistämisen mahdollisuuksia ja kannustamalla jokaista työkäistä ja -kykyistä työntekoon.

Sitten vielä loppuun — onhan kertaus tunnetusti opintojen äiti — haluan vielä kerran muistuttaa: hyvinvointivaltion rahoituksen ei tule perustua poskettomaan velanottoon vaan terveeseen ja kestäväan talouteen. Se on tämän hallituksen linja ja samalla meidän kaikkien, jokaisen suomalaisen, ja isänmaan, Suomen, etu. [Ritva Elomaan välihuuto — Aki Lindén: Tästähän sai kuvitelman, että se velkaantuminen tässä jotenkin laskisi!]

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Seuraavaksi edustaja Zyskowicz.

13.16 Ben Zyskowicz kok: Arvoisa rouva puhemies, arvoiset kansanedustajat! Tämän istunnon aluksi luettiin opposition välikysymys työmarkkinatilanteesta. Tämä on oikea tapa parlamentarisessa demokratiassa yrittää vaikuttaa asioihin, esimerkiksi pyrkimällä kaatamaan hallitus ja tekemällä, jos siinä onnistutaan, sen jälkeen toisenlaista politiikkaa. Sen sijaan parlamentarisessa demokratiassa oikea tapa vaikuttaa asioihin ei ole se, että ammattiyhdistysliike on matkaan saattanut maassa sellaisen lakkoliikkeen, joka kohta rupeaa vaikuttamaan jo yleislakonomaiselta tilanteelta, ja ammattiyhdistysliike edelleen uhkaa jatkaa lakkoiluaan hiihtoloman jälkeen, koska eihän hiihtolomalla voi lakkoilla. [Timo Heinen: No ei tietenkään!] Tämä, että uhataan — siis uhataan — koko maamme taloudellisella katastrofilla näiden lakkojen myötä, ellei hallitus taivu, ei ole oikea tapa parlamentarisessa demokratiassa osoittaa arvostusta demokraattista järjestelmäämme kohtaan eikä ole oikea tapa pyrkiä vaikuttamaan asioihin. Se, että Suomessa voidaan, toisin kuin ilmeisesti missään muussa Pohjoismaassa tai edes Euroopan maassa, poliittisia lakkoja järjestää vaikka kuinka monta peräkkäin ja vaikka kuinka pitkään kestäviä, on siis täysin poikkeuksellista, ja on aivan oikein, että hallitus aikoo rajoittaa poliittisia lakkoja. Itse olisin valmis ne kokonaan kieltämään, kuten useassa Euroopan maassa, mutta hallitushan ei siihen ole ryhtymässä vaan rajoittamassa poliittiset lakot korkeintaan 24 tuntiin.

En voi ymmärtää sitä, että päivittäin mediakin kyselee, kumpi tässä työmarkkinatilanteessa ja kiistassa antaa periksi, ammattiyhdistysliike vai hallitus ja eduskunta. Samalla media jatkuvasti esimerkiksi pääkirjoituksissa neuvoo, että ainoa ulospääsytie tilanteesta on se, että hallitus asettuu neuvottelupöytään ammattiyhdistysliikkeen kanssa etsimään sovintoa. Näin ei ole. Kun kysytään, kumpi antaa periksi, niin kummankohan demokratiassa pitää antaa periksi, eduskunnan luottamusta nauttivan hallituksen vai etujärjestön? Mielestäni siitä ei pitäisi olla kahta kysymystä. Ja mitä tulee hyviin neuvoihin, että hallituksen pitää asettua neuvottelupöytään, koska se on ainoa ulospääsytie tilanteesta, niin sekään ei ole totta. Hallitus ei tule perääntymään vaan kansan valitseman eduskunnan luottamuksen varassa toteuttamaan omaa hallitusohjelmaansa. Tämä tilanne päättyy siten, että ammattiyh-

Punkt i protokollet PR 7/2024 rd

distysliike tunnustaa demokratian voiman ja tunnustaa demokratiaan kuuluvan hallituksen ja eduskunnan päätösvallan lainsäädännöstä.

Nyt sanotaan, että kyllä ammattiyhdistysliikkeellä ja palkansaajaliikkeellä pitää olla oikeus osoittaa mieltä. Totta kai heillä on oikeus osoittaa mieltä. Saavat järjestää niin paljon mielenosoituksia kuin haluavat eduskunnan eteen, Senaatintorille, minne tahansa. Saavat verkossa vaikuttaa niin paljon kuin haluavat, saavat lehtiin kirjoittaa ja ostaa etusivuja omille ilmoituksilleen, saavat organisoitua ja järjestää painostusverkostoja — millä tavoin tahansa osoittaa mieltään ja yrittää vaikuttaa asioihin. Mutta poliittinen toimintahan kuuluu ihmisten vapaa-aikaan — en nyt tarkoita meitä tässä, mutta noin yleisesti ottaen. Eli mitä järkeä on siinä, että kun ovat työehtosopimukset voimassa ja on niin sanottu työrauhavelvoite, niin silti voidaan ryhtyä lakkoilemaan sen takia, että hallituksen politiikka ei miellytä, ja laitetaan maksumiehiksi työnantajayrittäjä, hänen asiakkaansa ja koko valtakunta? Tässä ei olla tippaakaan rajoittamassa kenenkään oikeutta osallistua politiikkaan tai kenenkään oikeutta osoittaa mieltä. Tässä ollaan rajoittamassa demokratian haastamista poliittisilla lakoilla.

Tuossa äsken kuullussa välikysymystekstissäkin ja laajemminkin julkisessa keskustelussa perustellaan tätä demokratian haastamista sillä, että eivät nykyiset hallituspuolueet vaalikampanjassaan tuoneet esiin näitä kaikkia hallitusohjelmassa olevia kohtia. Esimerkkinä taidettiin mainita tämä ensimmäisen sairauspäivän palkattomuus, ellei TESissä ole toisin sovittu. No kertokaa minulle, milloin tässä maassa on käyty eduskuntavaalikampanjoita, joissa on kerrottu kaikki ne asiat, jotka sitten halutaan tai joudutaan hallitusohjelmassa ottamaan käsittelyyn. Tässä maassa on aina — käytännössä aina — koalitionhallituksia, joissa kaikki hallitukseen osallistuvat puolueet joutuvat tekemään kompromisseja ja joissa minkään hallituspuolueen vaaliohjelma ei sellaisenaan tule toteutetuksi, ja ikinä ei ole varmaankaan Suomen historiassa ollut tilannetta, jossa kaikki se, mitä hallitus tekee, olisi kerrottu hallitukseen osallistuvien puolueiden vaalikampanjassa.

Sitä paitsi mikä ihmeen ylähuone Hakaniemi tai ammattiyhdistysliike sitten on? [Vasemmalta: Etelärantako pitää olla?] Mikä ylähuone se on? Jos ollaan sitä mieltä, että hallitus tekee politiikkaa, jota hallituspuolueet eivät vaaleissa tuoneet esiin, niin mistä tulee Hakaniemelle ja ammattiyhdistysliikkeelle oikeus olla jonkunnäköinen ylähuone, joka voi sitten käyttää veto-oikeutta sellaista politiikkaa kohtaan, joka sen mielestä ei ole vaalikampanjassa tullut riittävästi esiin?

SAK:n puheenjohtaja Eloranta sanoi A-studiossa pari iltaa sitten, että me emme ikinä tule hyväksymään näitä hallituksen tekemisiä. Ei niitä pidä ammattiyhdistysliikkeen hyväksyä. Ei tarvitse hyväksyä. Tarvitsisi hyväksyä vain se, että Suomi on parlamentaarinen demokratia, jossa hallitus ja eduskunta päättävät lainsäädännöstä. [Vastauspuheenvuoropyyntöjä]

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Nyt mennään tätä puhelistaa eteenpäin. Me joudumme lopettamaan 13.30 suuren valiokunnan kokouksen vuoksi. Siellä on paljon ministerikuulemisia, ja siinä pitää aikataulun pitää. — Seuraavaksi edustaja Valkonen.

13.24 Ville Valkonen kok: Arvoisa rouva puhemies! Lyhyesti täytyy itsekkin kommentoida välikysymyksen jättöä, joka tänään aikaisemmin tässä salissa tapahtui. Se, että vasemmisto vastustaa joka ainoaa Suomen talouden perustaa vahvistavaa uudistusta, ei ole yllä-

Punkt i protokollet PR 7/2024 rd

tys, mutta suuri yllätys oli se, että vihreät ovat tässäkin asiassa laitavasemmiston tukiporukkana, näin keskeisessä talousuudistuksessa. Viimeistään nyt voidaan unohtaa kaikki tyhjat puheet siitä, että jonkinlainen järkevä talousajattelu uusissa vihreissä olisi noussut.

Mutta sitten, arvoisa puhemies, itse tähän käsittelyssä olevaan aiheeseen eli finanssipolitiikan valvonnan raporttiin viime vuodelta, jonka Valtiontalouden tarkastusvirasto on eduskunnan käsittelyyn saattanut. Tämä raportti liittyy pitkään listaan niistä asiantuntijarvioista, joissa varoitetaan Suomen talouden erittäin vaarallisesta tilanteesta. Niin kansainväliset asiantuntijatahot kuin lukemattomat kotimaiset tahot ovat vuosia varoittaneet Suomea siitä, että hyvinvointiyhteiskuntamme on velkapolulla, joka on kestämaton. Se on varmasti kaikille aihetta seuraaville selvää jo tässä vaiheessa.

No, nyt, hyvät kuulijat, näyttää siltä, että tilanne on vielä haastavampi kuin vaikkapa vuosi sitten hallitusohjelmaneuvoittelussa arvioitiin. Suomi, joka on vuosikautia, oikeastaan koko jäsenyytemme ajan, ollut Euroopassa oppimestarina siinä, että taloussääntöjä tulee noudattaa, vaatinut Etelä-Euroopan mailta erittäin rajuja toimenpiteitä, on ensimmäistä kertaa sellaisessa tilanteessa, että ilman merkittäviä lisätoimenpiteitä Euroopan unioni tulee käynnistämään liiallisen alijäämän menettelyn Suomea kohtaan, ja se tarkoittaa, että meidän suvereniteettiamme siirtyy aivan muille tahoille. Tämän viimeistään tulisi herättää jokainen vastuullinen päättäjät ja jokainen suomalainen siihen, kuinka pitkällä me olemme tällä kestäättömällä polulla.

Hallitusohjelma pitää jo sisällään merkittävän talousohjelman, jonka hallitusohjelmaa laadittaessa käsillä olleen arvion perusteella tuli kääntää velkaantumisen kestäväälle pohjalle. Mutta tilanne on valitettavasti entisestään muun muassa epävarman geopolitiittisen tilanteen, Lähi-idän tilanteen, meidän oman talouden rakenteiden ja korkeamman korkotason jatkuessa osoittautunut vielä heikommaksi. Ilmiselvää on, että tämän kevään aikana — sen lisäksi, että hallitus tietenkin jatkaa oman talousohjelmansa toimeenpanoa — tullaan tarvitsemaan merkittäviä uusia talouspäätöksiä. Nämä päätökset toivottavasti pitävät sisällään niin tulopohjan vahvistamista kuin menojen leikkauksia, mutta ennen kaikkea uusia rakenteellisia toimia, joilla saamme Suomeen investointeja, kasvua, lisää työllisyyttä ja yrittämistä. On ilmiselvää, että ainoastaan julkisia menoja pienentämällä ja mahdollisesti nyt maltillisesti verotuloja lisäämällä Suomi ei tule koskaan nousemaan vaan kehysriihestä tulee tehdä myös kasvuriihi niissä rajoissa kuin se näissä olosuhteissa on mahdollista.

Arvoisa puhemies! Suomalaisten ja tämän salin on hyvä valmistautua siihen, että niiden talousuudistusten lisäksi, joita jo nyt on putkessa, tullaan tarvitsemaan paljon, paljon uusia, yhtä rohkeita päätöksiä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Nyt kysyn, Heinonen ja Räsänen: onko lyhyet puheenvuorot? — No niin, otetaan siitä nämä kaksi, ja sitten loppuu. Olen pahoillani Kiurulle ja Karille. — Lyhyesti.

13.28 Timo Heinonen kok: Arvoisa rouva puhemies! Lyhyt puheenvuoro. — Tänään olemme finanssipolitiikasta avanneet keskustelua ja yleisesti menneet sitten vähän talouden tilanteeseen. Pitää muistaa, että tällä hetkellä joka kahdeksas euro, jonka me tämän maan arjen pyörittämiseen käytämme, on velkaeuro, ja se tarkoittaa sitä, että maamme velkaantuu rajusti. Talousasiantuntija edustaja Valkonen kävi hyvin tilannetta läpi, ja kyllä, ei ole kauaa siitä, kun me vähän jopa pilkallisesti katsoimme Etelä-Euroopan maihin, miten he ovat asioitaan hoitaneet ja miten me joudumme heitä lähtemään auttamaan, ja nyt näyt-

Punkt i protokollet PR 7/2024 rd

tää, että me olemme kovaa vauhtia menossa samaan tilanteeseen, missä Kreikka ja muut Etelä-Euroopan maat jossain vaiheessa olivat. He ovat tilanteen korjanneet ja toivottavasti pääsevät myös jatkamaan hyvällä kasvulla ja me pääsisimme siihen myös kiinni.

Meidän tulee, arvoisa puhemies, taloutta sopeuttaa. Itse hivenen huolestuneena kuuntelen nyt niitä puheenvuoroja, missä talouden sopeutuksen ja säästäväisyyden rinnalla yhä enempi päätä nostavat veronkiristyspuheenvuorot. Jos tämän maan pelastus olisivat korkeat verot, niin kyllä meidän talouden pitäisi tälläkin hetkellä olla reilusti ylijäämäinen. Mutta korkeat verot eivät ole tätä maata pelastaneet, ja en usko, että veronkorotuksilla tämän maan tulevaisuuttakaan tullaan pelastamaan. Sen takia toivon, että veronkorotuksiin suhtaudutaan kyllä äärimmäisen kriittisesti.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Sitten vielä nopsasti edustaja Räsänen.

13.30 Joona Räsänen sd: Arvoisa puhemies! Tässä on erittäin painokkaita puheenvuoroja ja hallituspuolueiden edustajien suunnalta pidetty päiväjärjestyksen asiasta, joka koskee siis raporttia, joka arvioi hallituksen finanssipolitiikkaa ja joka suoraan toteaa, että hallituksen finanssipolitiikaltahan on pohja pois, että hallitus ei sillä politiikalla, jonka se on nyt julkistanut, pääse niihin tavoitteisiin, joita se on itselleen asettanut. Aika hyvin te tätäkin todella pystytte kehumaan, että hallitus ei siis saavuta niitä tavoitteita, joita se on itselleen asettanut. Ja tässä tuli vielä sellainen kuva, kun tässä pidettiin niin painokkaita puheenvuoroja, että velkaantuminen olisi Suomessa jotenkin laskemassa. [Timo Heinosen välihuuto] Päinvastoin: tämän hallituksen kaudella Suomi tulee velkaantumaan enemmän kuin edellisen hallituksen kaudella tai sitä edellisen hallituksen kaudella. Kyllä sekin aikamoinen saavutus on, jos vielä tämän lisäksi sitten päädymme sinne tarkkailuluokalle. Kyllä täytyy todeta, että kaikki voimat vaan hallitukselle — toivottavasti tämän pystytte välttämään.

Mitä vielä loppuun sitten tulee tähän työllisyyteen, niin muistelen, että kun täällä todettiin, että kyllä tälle vuodelle näillä hallituksen toimenpiteillä 60 000 työpaikkaa tulee, niin tuossa kun tarkistin noita työllisyystilastoja, niin taitaa olla, että tähän tavoitteeseen matkaa on enää 80 000, niin että kyllä teillä aika paljon vielä hommaa riittää tälle loppuvuodelle.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: No niin, kiitos, se oli lyhyt, ja kuulemma Kiurulla on myöskin lyhyt.

13.31 Pauli Kiuru kok: Arvoisa rouva puhemies! Hyviä puheenvuoroja on käytetty. Ainoa, mikä tässä on jäänyt puuttumaan, on se, että tämä velkaantuminen on myös turvallisuuskysymys. Se on turvallisuuskysymys lasten ja nuorten tulevaisuuden ja myös puolustuksen ja ylipäätään hyvinvointivaltion näkökulmasta. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Kari, Mika, poissa.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till revisionsutskottet.